

[Oluf Pedersen.]

se vil der i alle Tilfælde ske en Ændring i Formueforholdene. Herom fortæller den store Seddelmængde, de høje offentlige Udgifter og det høje Prisniveau. Alle disse Forhold vidner om Inflation, fortæller, at den store Prisforfalskning nærmer sig med alle de deraf følgende Ulykker, der vil ske, hvis der ikke træffes Modforanstaltninger. Jeg anser en Ændring for ganske uundgaaelig, men ønsker, at det maa blive en Ændring til det bedre, hvorved man beskærer de faas uberettigede Rigdom og sikrer alle Andel i de fælles Værdier.

Da vort Forslag var til Behandling i Skattekommissionen, blev der anført imod det fra fremtrædende Side, at vel var Forslagets Principper rigtige, men det vilde bringe saa store Forstyrrelser i Samfundsforholdene, at det vilde gøre Fordelene tvivlsomme. Jeg var ikke enig i den Betragtning, og i Dag ligger Forholdet anderledes. Forslaget er i Dag ikke alene principielt rigtigt, men den, der er imod Omvæltning — og noget konservative er vi jo alle sammen —, maa gøre sig klart, om Forslagets Gennemførelse ikke netop vil hindre et Sammenbrud i den offentlige Økonomi. Det er min personlige Opfattelse, at Forslaget ikke alene er principielt rigtigt, men at dets Gennemførelse er tvingende nødvendig, om vi skal opretholde Ordenen i den offentlige Økonomi. Rent ud sagt burde der om Forslaget samles en enig Rigsdag bortset fra Kommuniste, Nazister og dermed beslægtede Personer, idet jeg maa mene, at den rent tekniske Opgave er løst paa tilfredsstillende Maade. Jeg er naturligvis rede til en saglig Drøftelse baade af Principper og Enkeltheder i Forslaget.

Lovforslaget fastsætter, at hele Grundværdien inddrages i Fællesskabet, saaledes at den private Raaderet over selve den brugte og dyrkede Jord opretholdes, medens Værdien, den aarlige Pladsleje, inddrages til Folket. Det bygger paa Ejendomsrettens Grund, saaledes at de Værdier, vi er fælles om, bliver fælles Eje, medens det, den enkelte skaber, skal være hans helt og ubegrænset. Nu er det hele jo uklart. Værdier, som er fælles, gives i privat Eje, og det, den enkelte skaber, tager det offentlige høj Part i. Jeg er afgjort Tilhænger af privat Raaderet over Jorden, men hævder, at alle skal have lige Ret til Jordværdierne. Denne lige Ret foreslaas hævdet derved, at Staten første Aar opkræver $4\frac{1}{2}$ pCt. af Grundværdien ud over det, der er inddraget, og som offentlig Rentebyrde skal være fradraget ved gældende Vurdering. I de følgende Aar vur-

deres selve Jordværdien, og der paalignes saa stor Grundskyld, at Handelsværdien ophæves, bortset fra, hvad den enkelte skaber ved sin Indsats, for saa vidt det ikke er godtgjort Skødehavere ved den Udligning, Lovforslaget giver.

Der foreslaas en Ændring af Vurderingsreglerne, saa man ikke som nu kan femdoble Værdiansættelsen, fordi et Areal sælges, hvilket begunstiger Spekulationen og tillige er stridende mod det Princip, at den samfundsskabte Værdi skal inddrages. De gældende Regler er saa forkastelige, at vi snarest maa søge dem ændret. Jeg ønsker Grundværdien inddraget, men ikke mere Grundskyld, end at dette sker. Der har været i Omløb en Røverhistorie om, at Retsforbundet ønskede 14 pCt. Grundskyld. Sandheden er, at dette kan ske efter den gældende Lov, men ikke efter det foreliggende Lovforslag. Det er ogsaa urimeligt, at Grundskyldens Højde bestemmes af det offentlige Behov. Man kan godt blive bange, naar man ser den Udvikling, der er sket i de senere Aar. Jeg nævner for mit Vedkommende, at jeg i de sidste 10 Aar ikke alene har set, at Bygningsskatterne er steget fra 57 Kr. til 73 Kr. aarlig for et beskedent lille Hus, men at Grundskylden er steget fra 81 til 242 Kr. uden Hensyntagen til, at Jordværdien forud baade var købt og betalt.

Jeg gaar dog ud fra, at den nuværende Grundskyld er indgaaet i Handel og Om sætning, og at denne Grundskyld maa betragtes som en offentlig Prioritet. Jeg ønsker, at der fastsættes Regler til Udligning af Tabet ved en forøget Grundskyld. Naar der opkræves fuld Grundskyld, forsvinder den i Jorden anbragte Formue. Dette Tab ønsker jeg fordelt mellem Jord- og Bygningsværdi og foreslaar derfor, at der til Udligning ydes 4 pCt. af købt Jordværdi gennem 25 Aar, det vil sige en Godtgørelse, som svarer til 60 pCt. af Jordens Værdi, og Midlerne tages ved en Afgift paa 2 pCt. aarlig af Bygningsværdien, svarende til 30 pCt. af Bygningsværdien. Herved sker, naar alle Forhold medregnes, en Ligestilling af Formuen, enten den er anbragt i Jord eller Bygninger. Dette er ikke det samme som Erstatning, thi det er kun en Udligning af Tabet. Endnu mere urimeligt er det at fremstille Bygningsafgiften som en ekstra Byrde ud over Grundskylden, thi det er kun en Udligning mellem Ejendommene, og den, der har $\frac{2}{3}$ Bygningsværdi i Forhold til $\frac{1}{3}$ Jordværdi, paavirkes slet ikke af denne Udligning.

Jeg synes, at denne Udligning er rimelig,